

۱۰ فیلم‌ساز بزرگ، تهران را قصه می‌کنند (سامان سالور) از اریزني با سرمایه‌گذاران خارجی خبر داد:

فارسی: ۱۰ فیلمساز برجسته کشور در پروژه جدید «چند قصه از چندین و چند قصه ایران»، ۱۰ قصه را با موضوع تهران روایت می‌کنند که سامان سالور مجری طرح و یک‌پیشنهاده اجرایی آن است.

«سامان سالور» در گفت‌وگویی اظهار داشت: پروژه‌ای بین‌المللی را دنبال می‌کنیم به کارگردانی ۱۰ فیلمساز بزرگ کشورمان انجام خواهد شد و به موضوع شهر تهران پردازد.

وی ادامه داد: این پروژه که «چند قصه از چندین و چند قصه تهران» نام دارد جمومعه‌ای از ۱۰ قصه راجع به تهران است که هر کدام از نامهای بزرگ سینمای ما باشد. دید خود و ایده‌ها و داستان‌هایی که دارند، آن را کار می‌کنند. این کارگردان سینماگفت: در پی رایزنی با تهیهکنندگان و سرمایه‌گذاران خارجی برای سینمای این پروژه هستیم که خوبی‌خوانانه مقدمات آن به خوبی انجام شده است.

وی افزود: در این پروژه داستانی که ۱۰۰ دقیقه است، کارگردانان نسل اول، دوم و سوم سینمای کشورمان حضور خواهند داشت. برای این امر ۴۰ فیلمساز کاندیدا داریم که از ن آنها ۱۰ فرنگ انتخاب می‌شوند.

سالور گفت: تهران ستر مناسبی برای ساخت چنین فیلمهایی است و تجربیاتی از ن دست در مورد دیگر شهرهای بزرگ دنیا مثل نیویورک و پاریس شده است. ساس این گزارش، سامان سالور مجری طرح و تهیهکننده اجرایی این پروژه را بر عهده ۵.

«پاداش» کمال تیریزی به خارج از کشور می‌رود تهیه کننده پاداش در گفت و گو با فارس:

فارس: «پاداش» به کارگردانی کمال تبریزی برای انجام بخش هایی از جلوه های ویژه تصویری پس از اتمام تدوین به خارج از کشور می رود.
«مهدی کریمی» تهیه کننده فیلم اظهار داشت: تدوین «پاداش» رو به اتمام است و امیدواریم تا دو هفته آینده به پایان برسد.
وی ادامه داد: مترصد انجام و اجرای جلوه های تصویری فیلم هستیم که در خارج از کشور انجام خواهد شد.
کریمی به فارس گفت: از آنجایی که بخش هایی از فیلم به روش کروماسکی گرفته خاصی است.
براساس این گزارش، تکنیک کروماسکی، برخی نهادها را جاییگزین می کند. با استفاده از ترکیب های ماهرانه دیگری ساخت که پا باشد. نمونه ای از این تکنیک در فیلم ه

نظر جهانگیر کوثری در مورد نامزدهای اسکار
آواز گنجشک‌ها، به همین سادگی در اسکار

تهیکننده فیلم سینمایی «خون بازی» از میان چهار فیلم ایرانی نامزد حضور در سکرین ۲۰۰۹ فقط «آوز گنجشک‌ها» و «به همین سادگی» را در چارچوب قالب‌های تعیین شده برای اسکار دانست. جهانگیز کوشی درباره فیلم‌های ایرانی نامزد معرفتی به اسکار هشتاد و یکم گفت: «فرش ایرانی» با توجه به ساختار و موضوع عرضی تواند ارتقای با اسکار پیدا کند. در این فیلم اصالت و فرهنگ ایرانی در قالب نظر فرشابی به نمایش گذاشته شده و این مساله چندان در چارچوب تعیین شده برای فیلم‌های اسکاری جای نمی‌گیرد. وی در آدامه درباره «توبوس شب» ساخته کیمیورث پوراحمد نیز گفت: این فیلم نمایشگر مقطعی خاص از تاریخ کشور ما است. هر چند شخصاً فیلم را می‌پسندم و آن را دوست دارم، اما احساس می‌کنم حال و هوای فیلم چندان سنتیتی با اسکار ندارد و در صورت انتخاب شدن هم ممکن تواند در اسکار مورد توجه قرار بگیرد. کوشی «آوز گنجشک‌ها» مجید مجیدی و «به همین سادگی» رضا میرکرمی را مناسب اسکار دانست و افزود: هر دو فیلم به لحاظ ساختار و داستان و یزگی تمایل‌گر سینمای ایران در اسکار را دارند و به نظر می‌رسد اگر هیات انتخاب یکی از این دو اثر را به اسکار کند، سینمای ایران می‌تواند بختی قابل توجه در اسکار هشتاد و یکم داشته باشد.

این تهمه‌کننده سینمادر پایان تاکید کرد از میان محصولات و فیلم‌های ایرانی شده سینمای ایران در سال گذشته اثری قابل توجه از نظر هیات انتخاب فیلم ایرانی اسکار جای نمانده است.

سینمای بدون تاریخ انقضا!

گاه و در هیچ موقعیتی از یادها بیرون نمی‌رود، دیگر خبری نیست و اگر هم هست، بسیار کم رنگ می‌باشد؛ و همانگونه که در ابتدای این متن گفته شد، مدتی است که مجدداً کارگردانان، نیم نگاهی هم به سینمای دفاع مقدس انداخته اند و آن را در دستور کار خود قرارداده‌اند.

اما حقیقت اینست که این فعالیت ها کم است؛ و بهتر بود کارگردان ها بیشتر به جای اینکه سینمای کیش را روز به روز پربار تر کنند و به آن پر و بال بیشتری بدنهند، کمی هم به سینمای دفاع مقدس توجه می‌کرند؛ و باید بپذیریم سینمای دفاع مقدس، مظلوم واقع شده است و آن گونه که باید، نسبت به آن، ادای زین نمی‌شود. در حالی که باید امروزه خود را بیش از پیش مددion دفاع مقدس و مرهون زندگان جنگ هشت ساله بدانیم. زیرا اگر اکنون با خاطری آسوده مطلبی نگاشر و مطالعه‌می‌شود، فیلمی ساخته و دیده می‌شود، به دلیل جانفشنایی‌هایی است که تا ده سال پیش از این صورت می‌گرفته است.

در پایان باید گفت از آن رو که ایران از کشورهای پیشناخت در عرصه سینما به شمار می‌رود و همچنین بشیش از نیم قرن است که از پایان جنگ جهانی دوم می‌گذرد، هنوز در اروپا و آمریکا، سینمای جنگ فراموش نشده است و درصدی از تولیدات سینمایی این کسب کنند. فیلم های نظیر «لیلی یا من است» اثر «كمال تبریزی»، «میم مثل مادر» به کارگردانی «رسول ملاقلی پور»، «آزانس شیشه ای»، «دولی» و «اخراجی ها» که در سطور پیشین، ذکر آنها رفت.

البته باید «آزانس شیشه‌ای» و «میم مثل مادر» را در دسته سوم از فیلم های دفاع مقدس جای داد؛ و دلیل موفقیت این دو فیلم در گیشه همین است، که علاوه بر کارگردان هایی که تبحر در این عرصه را از آن خود کرده‌اند، فیلم به بازخورد های جنگ پرداخته است.

در مورد «لیلی یا من است» و «اخراجی ها» نیز

کشورها، در زان جنگ می باشد.

پس سینمای ایران هم باید با روبرود جدیدی مبنی بر افزایش تولیدات سینمایی خود، در عرصه جنگ و دفاع مقدس پردازد؛ و نیز فراموش نشود که دفاع از آب و خاک و نیز سینمای دفاع مقدس، نباید به هشت سال جنگ تحمیلی محدود شود. زیرا ما شاهد تجاوزهای بسیاری به این آب و خاک بودیم که به خاطرshan، خون ایرانیان برمی زدند. ریخته شد تا اینکه وجی از این خاک مقدس، به دست متخاصلان دون نیفتند. اما متسافنه کارگردانان و مسوولان ذی ربط، فقط این جنگ را پردازش کرده اند و دیگر جنگ ها را از صفحه خاطرات خود محرومده اند.

به راستی آیا می توانیم شاهد روزی باشیم که سینمای ما در عرصه فیلم های دفاع مقدس در سطح جهان خوش بدرخشید و علاوه بر جنگ هشت ساله ایران و عراق، به نبردهای دیگری که در دفاع از این آب و خاک رخ داده است، پرداخته شود؟ پاسخ این پرسش را به آینده و هچچنین سیاست گذاری هایی که پس از این صورت خواهد گرفت واگذار می کنیم.

باشد که توانسته باشیم یک قطره از خون عزیزانی که در راه میهن اهدا شده را، به نحو شایسته ای که ایران و ایرانی را خوش آید، ارج نهیم و سپاس خود را در عرصه سینما، با اعتلای سینمای دفاع مقدس، گویا باشیم.

باشد سوزه های جذابی را که باخته اند و همچنین تا آن روز دفاع مقدس را نداشت، برای میز اینکه برای اوین بار یک سات، تمام زمانده ها را در یک ساعت، تمام از شنیدن که دیگر براین باور نیاشنید که بو به دفاع از این آب و خاک راجی ها، دلیل موقفیت یاد مانی که «مسعود ده نمکی»، بعلم ارزشمند حاتمی کیا را بود و خود او نیز فیلمی ساخت را بیشتر بر خود روا می دارد.

چیزی «بهram بیضایی» در این آن حال و هوا، ایشان داستان خویش دعوت کردند که به کاشانه دور شد و در وضعی بشتر دامن گیر اهالی جنوب هایی را بیان کرد؛ و باشو در یکی از موفق ترین فیلم های که امروزه کمتر به سینمای شود و از این سینمایی با ارزش روپرتو خواهد بود و نیز هیچ

A large military tank in the foreground, with several soldiers visible around it. One soldier is in the background holding a rifle. The scene appears to be a conflict zone.

نخست، سینمایی که به طور مستقیم
و میدان های نبرد می پردازد و صحنه
برای مخاطب بازگو می کند؛ و در طول
پس از آن بدان پرداخته می شد؛
بازگشت دوباره این سینما را با ساخت
«اتوبوس شب به کارگردانی «کیمورث
دوئل» اثر احمد رضا درویش،
و «اخراجی ها» به کارگردانی
«مسعود دهنمکی»، شاهد
 Hustem.

دوم، سینمایی که در آن به
حوالی جنگ می پرداختند و
بیشتر از اینکه دوربین در
میدان های جنگ پاشد، در
جامعه و میان زندگی جنگ زده
ایرانیان می خردید؛ و زندگی
آن را به تصویر می کشد که از
جنگ تاکنون هنوز ادامه دارد.
«فرزند خاک» به
کارگردانی «محمدعلی باشه آهنگر» و
کارگردانی «محمدحسین طفیلی» در
می گیرند.

سینمایی دفاع مقدس رامی توان به
یاد نمود که حتی در داخل
بکاری می زندن و برای تضعیف
روههای ناجوامردانه ای را ترتیب
نمایم گنجینه هایی از این انقلاب،

سینمایی دفاع مقدس لحاظ شد و
سوع ترورها را در فیلم های خود
بهادت بسیاری از انقلابیون و یا
بر می کشیدند. لیکن نباید فیلم
انقلاب اسلامی تولید می شدند را
زیرا این فیلم ها محصول انقلاب
استای دفاع از میهن و آرمان ها
انی که از آن به سینمای دفاع
همندان زیادی را در سینما
تست، آنها را به کار دعوت کرد و آنها
ی سینمایی دفاع مقدس، اسم و
و انصافاً در این عرصه خوش
«ابراهیم حاتمی کیا»، زنده نام
و شهید «سید مرتضی اوینی» در

گروه سینما و تلویزیون - حمید رضا فروزنده: با حادث شدن زنگتگرین حادثه قرن بیستم، یعنی انقلاب اسلامی - که در ایران رقم خورد -، فرهنگ و هنر ایران، حت تاثیر قرار گرفت و دگرگونی بسیاری را متحمل می‌نمود: که خود موجب این گشت بسیاری از ادیان و نژمندان و متولیان فرهنگی کشور، رویه کاری خود را غیرهند. می‌گیرد.

البته ایران در آن کاملاً مغلوب جنگ با این که هنوز نوزاد است، به راه نیفتاده بود، جانش را کردند؛ اما این هم نشد از مران های دست فراموشی شود؛ با آن که بسیار گروهها و فرقی که گرفته بودند، مانند «فرقان»، قصد برآن نظام را داشتند و یا منافقین، با آسرنگونی نظام جمهوری اسلامی، در جبهه نبرد، دشمن بعثی را کیشان خویش م نمودند و نه تنها در کشور، دست به خزانه ایران، ترور می دادند که در هرکجا شهید می شدند.

این مساله به طول انجامید و موجب شد فرهنگ و هنری که رنگ و بوی انقلابی بود، به همه دیگری هم سوق یابد و ادبیات پایداری به سمره «سینمای دفاع مقدس» پدید آید و در سیاست های فرهنگی و هنری متولیان عرصه های ذکور، گنجانده شوند.

سینمای دفاع مقدس، به رانری از سینما می گویند و صرفاً به جنگ هشت ساله ایران و عراق می پردازد و بن جنگ را همراه با حاشیه های آن به نمایش

رزم اوران را به تصویر
هایی را که با موضوع ای
از اذاهان دور داشت؛ در
اسلامی بودند و در
ساخته شدند. جریا
مقدس تعبیر می شود
پروردش داد که موقوفیت
به عنوان کارگردان ها
رسمی بر هم زندن
در خشیدند. افرادی که
«رسول ملاقلی پور»
راس آنها قرار دارند.
به زعم نگارنده، سه
سه بخش تقسیم نمود
کی دارد.

البته چند سالیست که با پایان گرفتن جنگ
حمیلی، فیلم هایی نیز تولید شده اند که مستقیماً
سایل جنگ هشت ساله را پوشش نداده اند؛ که پس
این به آن خواهیم پرداخت.

این ژانر که با آغاز جنگ تحمیلی عراق، به سینمای
iran وارد شد، تا آن روز جای خالی اش در میان
انرهاهای دیگر سینمایی محسوس بود. چرا که
شورهایی که در هنر و صنعت سینما تاخت و تاز
اشتند و برای خود جوانانگاهی داشت و پاکرده بودند،
«فیلم های جنگی که تا مقداری هم زنگ و بوی
اقعیت داشت می پرداختند. زیرا آنها که اصولاً
مریکا و کشورهای اروپایی بودند، جنگ های جهانی
ل و دوم را در پرونده تحریری خود داشتند و بنابراین،

نه عناست رساله: تعال انا همه حاتم کن

کا، گداز، که کصنہ نمی شود!

